

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iuliu-Septembrie al anului 1888, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiunile postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată citi.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima lună 1888, să-și înnoiască abonamentul, pentru-că altfel espeditura va fi silită a sista espedirea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 6 Iuliu.

Anul acesta după informațiunile, ce le avem până acuma, promite o recoltă bunișoară, abstracțiune făcând dela acele locuri, pe unde grindina și apele au nimicit câmpurile, lăsând pe bietul muncitoriu numai cu cămașa de pe spate.

Suntem în ajunul secerișului, peste vre o câte-va săptămâni bucatele țeranului se vor afla în jitițele lui, și e vorba de luarea măsurilor pentru asigurarea acestora.

Este o mare nenorocire pe poporul nostru, că până acuma încă nu a putut fi capacitat, să-și asigure bucatele, până sunt încă pe câmp, și după recoltă, ca cel puțin de eventualități, cum e grindina și focul, să se poată scî acoperit.

Este mare această nenorocire, deoarece prin ea bietul țeran se lipsesce de o mare binefacere, care cel puțin în parte i-ar mai îmbunătăți soarta.

Sărăcia poporului nostru este mare, și dacă nu vom întreprinde noi cărturarii, din rău tot în mai rău va aluneca plugariul, până ce va ajunge la totală ruinare.

Lucrul este ușor de explicat.

Sarcinile publice din an în an se tot înmulțesc. În măsura, în care cresc sarcinile, ar trebui să crească și isvoarele de venit ale țeranului. Proporțiunea este însă întoarsă. Țeranul în loc de a da înainte, dă îndărăt.

Avisat la lucrarea pământului, țeranul ar trebui să-și îmbunătățească recuisitele agricole, să lucreze pământul în mod mai rațional, să introducă îmbunătățirile, care în alte țări sunt un nesecat isvor de venit, să cultive anumite produse, cari mai bine se rentează, și cari mai ușor pot fi făcute în bani la vreme de trebuință.

Din toate acestea țeranul nostru nimica nu are. Plugul lui este tot acela, care a fost și al moșilor și strămoșilor sei, aceea coasa, aceea sapa, aceea hârlețul, cu un cuvânt, în privința aceasta nici o îmbunătățire nu aflăm în cea mai mare parte a Ardealului, căci puținele excepțiuni sunt de tot disparente.

În economia de vite încă nu găsim vre-o îmbunătățire, din contră suntem în decadentă, și răboiul vama din timpul din urmă a adus și marginea la sapa de lemn.

Legumăritul și pomăritul încă nu poate fi considerat ca isvor de venit pentru poporul nostru, ba în cele mai multe locuri decadentă este așa de mare, încât țeranul nici atâta nu produce, cât e de trebuință pentru susținerea sa.

Atât de înapoiat țeranul, e de lipsă, ca puținul ce-l produce, să fie cel puțin asigurat, și să se introducă o cruțare marginașă cu estremul, dacă voim ca țeranul să mai poată suporta greutatea.

Din toate acestea însă nu se alege aproape nimica. Abia s'a terminat secerișul, și încep calamitățile cu focurile. Și nu este săptămână, în care să nu cetim, că cutare sau cutare comună a fost prefăcută în cenușă, recolta anului în fum.

Cetitorii noștri ne vor înțelege, că voim să recomandăm economilor noștri, ca ei să-și asigureze recolta, după ce o au cărat acasă. Nu putem vorbi totdeauna direct cu poporul, vorbim însă totdeauna indirect cu el, când rugăm pe preoțime, și pe învățătorimea noastră, ca să învețe pe popor, și mai cu efect vor îndeplini această misiune sântă a lor, dacă vor premerge cu exemplu.

Preotul și învățătorul nostru este oglinda, în care se uită poporul. Fiți adevărați luminători ai poporului cu fapta și cu cuvântul.

Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 Decembre, 1889.

VII. „Premiul statului Lazăr“, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1890 unei cărți scrise în limba română, cu conținut științific, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie, 1888 până la 31 Decembre, 1889, sau celei mai importante invențiuni științifice făcute dela 1 Ianuarie, 1888, până la 31 Decembre, 1889.

VIII. „Premiul Alecsandru Ioan Cuza“, de 10,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor“.

Terminul prezentării manuscriselor va fi 30 Novembere, 1890.

IX. „Premiul G. San-Marin“, în sumă de 1500 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 celei mai bune lucrări asupra următorului subiect:

„Considerațiuni asupra comerțului României cu țările străine atât la Orient cât și la Occident, începând cu secolul al XVI-lea până la anul 1860.“

Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 Decembre, 1890.

X. „Premiul statului Lazăr“, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect:

„Igienă țeranului român. Locuința, încălzimintea și îmbrăcămintea. Alimentațiunea în diferite regiuni ale țerei și în diferite timpuri ale anului.“

Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decembre, 1890.

XI. „Premiul statului Eliade Rădulescu“, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1892, celei mai bune lucrări, scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Nascerea și înmormântarea la români. Datine și credințe.“

Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decembre, 1891.

XII. „Premiul D. Hagi-Vasile“, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1894, unei cărți scrise în limba română și publicată în timpul dela 1 Ianuarie, 1888 până la 31 Decembre, 1893, al cărei cuprins va fi:

„Istoria comerțului la români, sau starea actuală a comerțului în România, sau studii asupra legislațiunei comerciale în statul român, sau ori-ce alte subiecte privitoare la comerțul român.“

NB. Manuscrisele lucrărilor puse la concursurile premiilor de sub Nrii IV, VI, VIII, IX, X, XI și XII se vor prezenta anonime, purtând o devisă, care va fi reproducută pe un plic sigilat, conținând numele concurrentului.

Academia își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale lucrările, ce se vor premia.

Premiile se vor da autorilor numai după tipărirea lucrărilor premiate.

FOIȚA.

Academia română.

Însciințare.

(Încehere.)

IV. „Premiul statului Lazăr“, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect:

„Studiul vinurilor din România din punct de vedere economic și al compozițiunii lor chimice“.

Manuscrisul va trebui să cuprindă materie pentru circa 300 pagine de tipar în 8° garmond.

Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decembre, 1888.

V. „Premiul Asociațiunei Craiovene pentru desvoltarea învățământului public“, în sumă de 1,500 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1890, celei mai bune cărți didactice în limba română din câte se vor fi tipărit dela 1 Ianuarie, 1887 până la 31 Decembre, 1889. Această dată este și terminul extrem al depunerii la cancelaria Academiei, în 12 esemplare, a cărților propuse pentru concurs.

VI. „Premiul Statului Eliade-Rădulescu“, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1890, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria scoalelor în țările române în prima jumătate a secolului XIX până la anul 1864“.

